

“ दण्डिनः पदलालित्यम् । ”

दण्डिनः तावपर्यः अस्ति दण्डिकवैः । पदलालित्यम् -
पदस्य पदानां वा लालित्यम् । 'पदम्' किम् सुप्तिङन्तं पदम् ।
सुप्तिङन्तचयौ वाक्यम् इति भणति अमरसिंहः ।

किं नाम लालित्यम् ? ललितस्य भावः लालित्यम्, प्राचुर्यमिति ।
यस्मिन् वाक्ये, यस्यां पदसङ्घटनायां वा ज्वणसुखाकरत्वं
कविप्रतिभया निसर्गतः समुदेति तदेव लालित्यम् । यतो हि
पदसङ्घटनासौष्ठवं जृण्वतां मनांसि सहसा आवर्जयति,
सुखयति लालयति च ।

यस्य वाग्वैभवेन वाक्यजातं लालितं सरसीकृतञ्चास्ति
स एव दण्डी । भारतीयसंस्कृतवाङ्मये 'त्रयो दण्डिप्रबन्धाश्च
इति ख्यातिः । गद्यकाव्यं दशकुमारचरितम्, अलङ्कारग्रन्थः
काव्यादर्शः तथा अवन्तिसुन्दरीकथा चेति ।

दण्डिकवैः रुचिरस्वरतर्णप्रधानपदावलीषु मन
आचीयते । एतस्य कमलकौमलकल्पनाततिः प्रसादमाचुरीचुरीणा
सरसानुप्रासहासककमनीया पदावलिः पाठकमनोडनुरञ्जनाय
लालित्यप्रदर्शनाय च उपायनीक्रियते । दशकुमारचरितस्य
प्रथमोच्छ्वासे राजहंसपरिचयप्रसङ्गे → " राजहंसी नाम
घनदर्पकन्दर्पसौन्दर्यसौन्दर्यहृद्यनिरवद्यरूपो मूपो बभूव ।
तदनन्तरं राजहंसमहिषीवर्णनचर्चयाम् → तस्य वसुमती नाम
सुमती लीलावती कुलशेखरमणी रमणी बभूव ।

मालवनाथस्य प्रस्थानप्रसङ्गे → मालवनाथोऽप्यनेकानेकपथ्युथ-
सनाथो विग्रहः सविग्रह इव साग्रहोऽभिमुखीभूय भूयो निर्जगाम ।
दण्डिकाव्ये सर्वत्र शब्दयोजना, योग्यता, यमकानुप्राससरसता,
वर्णनकमनीयता वर्तन्ते । सुष्ठु एषा उक्तिः - "दण्डिनः पदलालित्यम् ।

17-06-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा, (सं. प्राचार्यः)

रा० उ० सं० महावि० सरस्वती पण्डित

शास्त्री I

साहित्यम् ।द्वन्द्वविचारः ।

Page No. _____

Date: _____

गुरु-लघु-लक्षणम् →* सानुस्वारो विसर्गान्तो दीर्घो युक्तपरश्च चः ।

वा पदान्ते त्वसौ ञ्वक्त्रौ ज्ञेयोऽन्त्यो मात्रिको विद्युः वा लृजुः ।

सानुस्वारः → अनुस्वारेण सह वर्तते इति सः । यथा → कं, चं, यं ।
अनुस्वार से युक्त अक्षर दीर्घ माना जाता है ।विसर्गान्तो → विसर्गः विसर्जनीयः वाऽभन्ते चस्य सः ।

यथा → सः, कः, खः, तः, आद्यः ।

विसर्ग से युक्त अक्षर दीर्घ है ।

युक्तपरश्च → युक्तः संयोगी परो चस्य सः । यथा →

इन्द्रः पदे इ दीर्घः अस्ति । अत्र इ वर्णः

संयुक्ताक्षरस्य पूर्वं अस्ति ।

संयुक्ताक्षर के पूर्व का वर्ण दीर्घ माना जाय ।

वा पदान्ते → पादस्य सम्पूर्ण द्वन्द्वसश्चतुर्थीशरूपस्य,

वाः विकल्पेन । पादश्चतुर्थीः अंशः । अन्ते = समाप्ते । यथा →

त्वमेव माता ---- , त्वमेव विद्या ---- , त्वमेव बन्धुश्च --- ,

त्वमेव सर्वं मम देवदेव ।

अत्र 'देव' पदम् श्लोकस्य चतुर्थपादस्य अन्तिमं पदम् । देव

पदस्य व चस्यपि ह्रस्वः तथापि विवक्षया विकल्पेन गुरुः ।

ह्रस्वः (लघु) । दीर्घः (गुरु) ।

श्लोक के अन्तिम चरण का अन्तिम अक्षर विकल्प से गुरु है ।

ञ्वक्त्रौ → ग् गुरुः वक्त्रः - ऽ इत्येवं कुरिलचिह्नरूपो ज्ञेयः ।

गुरु - ऽ

लृजुः → लृ- लघुः ज्ञेयः । ञ्रजुः = सरलः, सरलरेखाकारः ।

लघु - ।

17-06-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा, (सं. प्राचार्यः)

सं. 30 सं. महावि. अखरोटी, पूर्णियाँ ।

अनिर्वाच्यपत्रम् ।

शास्त्री II

17-06-2021
CLASSMATE

व्याकरणद्वारा हेतवः ।

रघुवंशम् ।

श्लोकव्याख्या ।

Date: _____

Page: _____

इन्दीवरश्यामतनुर्नृपोऽसौ त्वं रोचनागौरशरीरचषिः ।

अन्योऽन्यशोभापरिवृद्ध्यै वां योगस्तडित्थोयदयोः शिवास्तु ॥”

शब्दार्थः → पूर्ववत् ।

प्रसङ्गः → सुनन्दा या इन्दुमत्याः परिचारिका संखा वा आसीत्, सा स्वयंवरे पाण्ड्यनरेशस्य शोभां वर्णयति ।

अन्वयः → असौ नृपः इन्दीवरश्यामतनुः त्वं रोचनागौरशरीरचषिः (असि) अन्योऽन्यशोभापरिवृद्ध्यै वां योगः तडित्थोयदयोः इव अस्तु ।

शब्दार्थः व्याकरणञ्च → असौ = रघुः । नृपः = पाण्ड्यनरेशः ।

इन्दीवरश्यामतनुः → इन्दीवरम् इव श्यामा तनुः यस्य सः = नीलकमलश्यामशरीरः । त्वं = भवती, इन्दुमती ।

रोचनागौरशरीरचषिः → रोचना इव गौरी शरीरम् एव चषिः यस्याः सा = गोरोचनागौरशरीरचषिः । असि = वर्तसे ।

अन्योऽन्यशोभापरिवृद्ध्यै → अन्योऽन्यस्य शोभायाः परिवृद्धिः, तस्यै = परस्परसौन्दर्यप्रकर्षाय । वां = युवयोः ।

योगः = सङ्गतिः । तडित्थोयदयोः = विद्युन्मेषयोः । तोयदश्च तडिच्च, तयोः तडित्थोयदयोः ।

तात्पर्यः → सुनन्दानुसारेण नीलकमलवदृशोऽयं पाण्ड्यनृपतिः

गोरचनागौरशरीरचा त्वया वरेण्यः । उभयोः सङ्गतिः

विद्युन्मेषयोरिव तदा नूनं भविष्यति इति भावः ।

विशेषः → अत्र ऋङ्गात् रसः, वैदर्भीरीतिः,

प्रसादयुक्तमाद्युर्थे गुणः,

उपमालङ्कारः, उपजातिवृत्तञ्च ।

MKS
17-06-21

डॉ० निर्मल कुमार झा, (सं प्राचार्यः)

रा० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ ।

संस्कृतसामान्यम् ।उपशास्त्री ३अनिवार्यपत्रम् ।संस्कृतानुवादः ।

Page No.:

Date: / /

1. यह हमदीनों का भाई है → अयं आवयोः भ्राताडस्ति ।
2. यह तुमदीनों की बहन है → इयं युवयोः भगिनी अस्ति ।
3. यह बगीचा हम सब का है → इदमुद्यानमस्माकमस्ति ।
इदम् उद्यानम् अस्माकम् अस्ति ।
4. उसने मुझे पत्र लिखा → सः मां पत्रमलिखत् ।
5. एक-एक कर सभी दात्र कक्षा से बाहर चले गए →
एकैकशः सर्वे दात्राः वर्गाद्बहिर्गतः ।
6. मैंने अनेक बार मना किया → मयानेकशः वर्जितः ।
7. रेखा करना ठीक होना चाहिए → बाढमेव कर्तुं ह्यात् ।
8. शीघ्र जाकर प्रधानाचार्य से निवेदन करो →
शीघ्रं गत्वा / सपदि गत्वा प्रधानाचार्यं निवेदय ।
9. राम और मोहन आपस में झगड़ते हैं →
रामः तथा मोहनः / राममोहनौ परस्परं विवदतः ।
10. उसने एकान्त में मुझसे रेखा कहा →
सः एकान्ते मामेवमकथयत् । एकान्ते वा रहसि ।
तेन एकान्ते अहम् इत्थं कथितम् ।
11. वह सुबह में उठकर माता-पिता की प्रणाम करती है →
सा प्रातः उत्थाय पितरौ प्रणमति ।
12. वह अपने भाई के समान है → सः स्वभ्रात्रा सदृशः अस्ति ।
13. माता के समान पुत्री है → मात्रा सदृशी पुत्री अस्ति ।
14. यह वेदवाक्य के समान है → इदं वेदवाक्य सदृशमस्ति ।
15. पिता देवताओं से भी ज़ेठ होते हैं → पिता देवेभ्यः अपि
गरीयान् ।
16. वह प्राणों से बढकर है → सा प्राणेभ्यः अपि गरीयसी ।

17-06-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा, (सं. प्रा. चार्ज.)
रा० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ ।